

Bij het leven en sterven van Wil Stolk - van Gijzen,
afscheidsdienst 19 augustus 2017 Oostvoorne

We gaan op reis!
Wat neem je mee?
Wat kan je dragen?
Dit zijn vragen die door
je hele leven heen speelt.
Hoeveel bagage krijg je?
Wat komt er op je pad?

Op Wil haar pad was er de verbondenheid en gehechtheid van haar gezin en haar vaste vertrouwen in Gods plan hierbij.

Dit wordt ook verbeeld door het beeldje links van de tafel. De verbondenheid met elkaar.

Dit beeldje staat op een schaal die gevuld is met bladen in de vorm van een hand. Ze voelden zich gedragen door elkaar en Godswoord.

Hieromheen staan vijf kaarsen,
die straks door de vijf kleinkinderen
aangestoken gaan worden.
Ook staan hier twee kaarsen bij. Eén
voor Huib en één voor Erik.

Deze schaal is verbonden met het schilderij dat in het midden staat. Een schilderij door Wil zelf gemaakt. Deze was heel belangrijk voor haar. De gedachte hierbij is het op reis gaan. Opgaan in de stilte.

De boog verbeeld de levensweg. Dit is een boog die Wil heel mooi vond. Bij deze boog zien we het beeldje staat. Mensen die onderweg zijn. Op reis, waar naar toe?

Ook zien we een Bijbel.

De Bijbel die voor Wil heel belangrijk was in haar leven. De rode rozen van de liefde gaan mee op de levensweg.

Ook hier zien we kleine ballonnen ertussen.

Verder op de boog gaan de kleuren over in lichtere kleur tot wit.

Dit verbeeldt het loslaten en vertrouwen dat je in Gods hand wordt opgenomen.

De hедера die alles met elkaar verbindt staat voor de gehechtheid en het vertrouwen dat weelkaar bij God mogen vinden.

